

Zimske skrbi.

V isoko gori tam v podstrešnej sobi
svetilka borna slabo luč razliva,
ob njej pa žena zmučena in bleda
umetne črke v beli robec šiva.

Pač revna soba... Malo v njej oprave
iz prejšnjih boljših časov je ostalo,
na posteljici v kotu dece troje
v krepilnem snú, pred kratkim je pospalo.

Rose solze na delo blede ženi,
ko v teškej glavi prošli dan ji blodi,
v palači krasni po preprogah mehkih
ji v duhu zopet trudna noga hodi...

Težka je pot po marmornih stopnicah...
Prosimi?... Ne!... Do zdaj ni tega znala,
a zdaj hvaležno bi sprejela darek,
če dobrotljiva bi ga roka dala...

Drugače bilo nekdaj... Oh, drugače,
ko s pičlo plačo srečno so živeli;
otroke glad in mraz ji trla nista
ker skrbnega očeta so imeli.

A zdaj, že dolgo leto je minilo,
od kar se mož ni vrnil iz bolnice,
v tem času pa skrbi krog nje besneče
spomin črtale so ji v lepo lice...

Dovršenega zopet nekaj dela
gospéj je danes nesla pomeriti,
za borni ta zaslužek da jedila
bi gladni deci mogla spet kupiti...

V razkošnej sobi ob kaminu gorkem
sedela je gospa, ko je vstopila,
pred njo pa modnih listov, svilnih vzorcev
in čipk bruselskih miza se šibila...

Pogled zadel je strog in neprijazen,
ko plaho se približala je z delom,
češ, kaj da nosi, ko ni vse končano?
(Oh, deca, naj li čaka z bornim jelom?...)

Spominja se... Spominja blede žena,
besed osornih in očij grozečih,
ko tam je o otrocih govorila,
otrocih svojih... glad in mraz trpečih!

Da ne utegne, ji gospa je rekla,
Oh, te skrbi... Sobotni ples sijajni,
šivilja čaka že nestrpno težko,
da vzorec zbere si k obleki bajni...

Odprla hišina je lahno vrata,
očij pogled je njenih razumela,
in šla je spet po hodnikih prostranih
kjer so zrcala sten se ji blestela...

Sedaj nad mestom zimska noč kraljuje,
ledena noč, a jasna, očarljiva!
V palačah krasnih in ubožnih hišah
trpin po dnevnem trudu mirno sniva.

Oh, ne povsod!.. Glej dvoje nežnih bitij
ne stisne v sladki sen očij brezspalnih,
in dvoje src nemirno še trepeče,
kaj vzrok nemira, vzrok skrbij je žalnih?

O plesnem krilu z biseri pretkanem,
gospa v palači muči glavo vročo,
v podstrešju žena v bóli pa premišlja,
s čim bo oblekla deco zmrzujočo...

Zorana.

